payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۶۲۴
دوشنبه ۳۰/ خرداد/ ۱۳۹۹
۱۷/ شوال/ ۱۴۴۱
09 / June/ 2020

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۳۳۳-۳۲۵۳۲۳۳۲-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

عقل و دل

عمر عشقت ای صنم کم مدت و تاپایدار
چون حبابی روی آبی بر تلاطم کج مدار

دل سپردن بر تو باشد چون قماری بس خطیر
آس دل خنثی کنی با حکم خود، زیبا نگار

ظاهر زیبای تو عقل و دل و هوشم ربود
این دل آسیمه را بر محورت حیران مدار

چون هوای تو بهاران گاه ابری که بیافتی
گه پریوش گونه ای گاهی دگر پر اقتدار

ما که تسلیم و رضا بودیم و هستیم ای پری
از فلل یک رو و یک رنگ و وفادار و تدار

آن کبوتر گونه ای بودم که بر یافت تنست
طایر بر بسته را آسان مرتجان بی گنار

می رسد روزی که روح از جسم او بر می کشد
می سپاری جسم بی جانش تو بر خاک مزار

آن کبوتر رفتنی باشد تماند تاابد
وایسین آواز و پروازش تو بر خاطر سپار

صابر از دلبستگی در عمر خود خیری ندید
چون قیاس درهم و دینار شد آخر بکار

صابر تقی زاده

خبرچه

خبر خوب آمازون برای طرفداران کتاب‌های صوتی

شرکت اودیبل وایسته به آمازون اعلام کرد در حال تولید فرمت‌های جدیدی از فایل‌های صوتی است که دارای کیفیت بهتر و حجم کمتری نسبت به کتاب‌های صوتی قدیمی است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از گودیل‌بدر، سایت اودیبل وابسته به فروشگاههای کتاب آمازون اعلام کرده است که در حال کار روی فرمت‌های دیجیتالی کتاب‌های صوتی ارائه شده در این سایت است. اودیبل می‌گوید در چند هفته آینده کیفیت فایل‌های صوتی ارائه شده بهبود خواهد یافت.

شرکت اودیبل یکی از زیرساخت‌های فروشگاه کتاب آمازون است که در حوزه تولید و توزیع کتاب‌های صوتی در بازار کتاب آمریکا در حال تبدیل شدن به یکی از قطب‌های این صنعت است. این شرکت در ایام قرنطینه برای کودکان کتاب صوتی رایگان ارائه کرده بود.

بر اساس این گزارش تا اواخر ماه ژوئن فرمت‌ها و قالب‌های فایل‌های صوتی ارائه شده توسط اودیبل چند برابر از نقطه کیفیت خواهد یافت و نوع جدیدی از فرمت‌های صوتی برای کتاب‌ها ارائه خواهد شد. فرمت۴ از سوی پلترم اودیبل برای کتاب‌های جدید اعلام شده است.

اودیبل گفته است برای استفاده از فرمت‌های جدید کتاب‌های صوتی کاربران باید نرم‌افزار خاصی در دستگاههای کتاب‌خوان خود نصب کنند که این نرم‌افزار (AudibleSync) به صورت رایگان در سایت اودیبل و آمازون در دسترس عموم قرار داده شده است.

گفته می‌شود اودیبل با تغییر فرمت‌های صوتی خود سعی دارد خودش را از بقیه شرکت‌ها جدا کند و تبدیل به راس هرم تولید کتاب‌های صوتی شود. کارشناسان بازار کتاب اعتقاد دارند این نوع فرمت جدید کتاب صوتی دارای کیفیت بهتری نسبت به فرمت‌های سابق است و می‌تواند اودیبل را در بازار تبدیل به بهترین کند.

فرمت جدید کتاب‌های صوتی اودیبل دارای کیفیت بهتر و حجم فایل کمتری نسبت به فایل‌های صوتی گذشته است و انتظار می‌رود از سوی کاربران دستگاههای کتابخوان کیندل با استقبال زیادی روبرو شود. شرکت اودیبل اعلام کرده این فرمت‌ها برای دستگاه‌های آیپاد شرکت اپل نیز بهبود یافته است.

خط ۴۴

امروز با حافظ

خواب بیداران بسستی وان گه از نقش خیال
تهمتی بر شب روان خیل خواب انداختی
پرده از رخ برفکندی یک نظر در جلوه گاه
و از حیا حور و پری را در حجاب انداختی

خوانش

با من بمان و سایه مهر از سرم مگیر
من زنده‌ام به مهر تو ای مهربان من

حسین منزوی

اذان صبح ۰۴:۰۴ | **طلوع آفتاب** ۰۵:۵۱ | **اذان ظهر** ۱۳:۰۷ | **غروب آفتاب** ۲۰:۲۱ | **اذان مغرب** ۲۰:۴۱

برگه

عمر آن قدر کوتاه است که نمی‌ارزد آدم حقیر و کوچک بماند.

دیزراتیلی

یادداشت

چه کنیم وقتی حجم کار زیاد است و زمان کم؟

مشاور عزیز، از وقتی کرونا آمده، کار ما در شرکت دو برابر شده است. من تازه اینجا استخدام شدم (از ماه فوریه) و تیروهای تیم ما تصف شدند. به جای چهار نفر، شدیم دو نفر. فعلا دو کاری می‌کنیم و دست‌کم تا یک ماه دیگر، اوضاع به همین منوال است. من و همکارم برای آنکه به وظایف روزانه‌مان برسیم و به ایمیل‌های مکرر شرکا رسیدگی کنیم، مجبوریم چند ساعت بیشتر کار کنیم. شرکت از کارمندها خواسته تا جایی که ممکن است از ساعات کار خود کم کنند. ما هم داریم سعی می‌کنیم، اما انجام آن هم کار در ۴۰ ساعت در هفته ممکن نیست.

هفته آینده، همکارم می‌خواهد به تعطیلات برود و همین الان، دستوری از طرف شرکت دریافت کردیم که طبق آن، از هفته آینده اجازه داریم فقط ۸ ساعت در روز کار کنیم. حتی اگر بقیه یک گوشه کار را بگیرند، باز هم کار من سخت است. اجازه ندارم تا بیرونِ کار کنم و همین استرسم را بیشتر می‌کند. اگر آزادی عمل داشتم استرسم کمتر بود. معمولا کارها را تا ساعت ۶ غروب تمام می‌کنم که البته می‌شود روزی ۱۰ ساعت ولی خب اینکه درخواست زیادی نیست. البته من بابت اضافه‌کاری حقوق می‌گیرم که همین باعث می‌شود این روزهای کسل‌کننده برایم خوشایند شوند اما مطمئنم که برای شرکت خوشایند نیست (که حقوق اضافه به ما بدهد). می‌دانم که مدیرم برای کمک به من و کم کردن حجم کارها، هر کاری از دستش برمی‌آید انجام می‌دهد اما اصلا واقع‌بینانه نیست که فکر کنند می‌توانم این همه کار را در یک مدت زمان محدود انجام دهم. کار کردن برای مدت طولانی، معمولا من را اذیت نمی‌کند و تلاش کردمام به خودم فشار نیاورم اما اینکه مجبور باشم در طول روز، به‌طور مداوم اولویت‌بندی‌هایم را تغییر دهم و کارهای مهم‌ تاندام بعدا به شدت مضطربم می‌کند. چطور این موضوع را با مدیرم مطرح کنم وقتی تنها راه‌حلی که به ذهنم می‌رسد این است که به من زمان بیشتری بدهد؟ (که طبق دستورالعمل جدید شرکت، امکان ندارد.)

پاسخ: دوست عزیز، احتمالا جریان از این قرار است که شرکت شما نمی‌خواهد بابت اضافه‌کاری به شما پول دهد و شاید اصلا پول ندارند. به‌طور کلی، این رویکرد تاه‌معقولی نیست. آنها بودجه مشخصی را برای حقوق‌ها در نظر گرفته‌اند و اگر آن پول را خرج اضافه‌کاری‌ها کنند، به مرور، فاجعه به بار می‌آید و تمی‌توانند به تعهدات مالی خود در سایر حوزه‌ها عمل کنند. این یک حقیقت در دنیای کسب‌وکار است و وقتی می‌خواهی این موضوع را با مدیریت مطرح کنی، تباید طوری حرف بزنی که انگار این را درک نمی‌کنی اما یک حقیقت دیگر هم وجود دارد. شما به عنوان کارفرما، تباید حجم کار کارمندها را ناگهان افزایش دهی و انتظار داشته باشی که در همان مدت زمان قبلی، انجامش دهند. به‌علاوه، تباید انتظار داشته باشی یک تیم که تعداد اعضایش نصف شده، کارها را مثل قبل پیش ببرد. و اگر حجم کار، زیاد یا تعداد کارمندها کم شود (که شما هر دو مورد را دارید)، باید ساعت کار را افزایش دهی (البته با حقوق) یا حجم کارهایتان را کم کنی. چاره دیگری تیست. حالا چه کار باید بکنی؟ به‌نظرم باید برای مدیریت به‌طور شفاف توضیح دهی که در بازه زمانی مورد نظر، او چه کارهایی را می‌توانی انجام دهی و به کدام کارها تمی‌رسی. تمام کارهایی که باید انجام دهی و میانگین زمانی که طول می‌کشد را برایش شرح بده. سپس صراحتا نحوه اولویت‌بندی کارها را برایش توضیح بده و بگو کدام کارها را مجبوری از قلم بیندازی. مثلا بگو: «اگر می‌خواهید ۴۰ ساعت در هفته کار کنم، می‌توانم کارهای A و B و C را انجام دهم اما D را نه. یا اگر به تفاوتش، D مهم‌تر است، مجبورم از انجام A صرف‌نظر کنم تا وقتم آزاد شود. یا می‌توانم A را به فرد دیگری بسپارم و اگر کمک خواست، راهنمایی‌اش کنم.» اگر مدیریت مخالفت کرد، بگو: «یک راه دیگر هم این است که ساعات کارم را اضافه کنید که به همه این کارها برسم. از بستن برمی‌آید. اما اضافه‌کار محسوب می‌شود. اگر این گزینه هم متنفی است، حقیقتا تمی‌شود همه این کارها را انجام داد؛ به خصوص که دست تنها هستیم. برای همین گفتم با شما صحبت کنم که کارها را درست اولویت‌بندی کنم.»

بابی هوشیار باشی. معمولا مدیرها اولش با این درخواست‌ها موافقت می‌کنند اما بعد از مدت کوتاهی، دوباره کارهایت را بیشتر می‌کنند. اگر این اتفاق افتاد، باید سر موضعت بایستی. مثلا بگو: «اگر قرار باشد X را انجام دهم، کارهای A و B به هفته دیگر موکول می‌شوند. اشکالی ندارد؟ یا فعلا X را انجام ندهم؟» اما تباید اصرار به اضافه‌کاری کنی، وقتی قاطعانه به تو «نه» گفته‌اند. این باعث می‌شود مدیریت افایت شود و همه فکر کنند که محدودیت‌های مالی شرکت را درک تمی‌کنی. اگر خودت را جای کارفرمایت بگذاری، احتمالا بهتر درکتان خواهی کرد. فرض کن فردی را استخدام کرده‌ای که آشپزخانه‌ات را تغییر دکور دهد. و از اول، سر قیمت با او توافق کرده‌ای. اگر او دائما از تو پول بیشتری بخواهد احتمالا روی اعصابت می‌رود. درست مثل موقعیت فعلی تو در مورد کار. تو فقط باید شفاف باشی که چه کارهایی را می‌توانی در بازه تعیین شده انجام دهی و به کدام کارها تمی‌رسی و اجازه دهی کارفرما تصمیم بگیرد که زمانت را صرف انجام کدام‌شان کنی.

اما گفتی اگر تتوانی کارها را انجام دهی استرس می‌گیری. یاد باشد که وقتی حجم کارها بیشتر از زمان مورد نیاز است، وظیفه تو این تیست که همه کارها را به انجام برسانی. مسئولیت تو این است که همواره با مدیریت در ارتباط باشی تا بدانند کدام کارها پیش می‌روند و در کدام کارها وقفه ایجاد شده است. سپس طبق برنامه‌ای پیش بروی که هر دوی شما بر سر آن توافق دارید. به‌نظر می‌آید که تو آدم وظیفه‌شناسی هستی و دوست داری اختیار کارت، دست دوست باشد و این شرایط ممکن است باعث شود شغلت، دیگر مثل قبل، برایت رضایت‌بخش نباشد. وقتی مجبور باشی همه چیز را با رئیست دائما چک کنی، لذت کار کمتر می‌شود. ولی باید این را قبول کنی که شرکت شما پرداخت‌ها را محدود کرده. حالا به هر دلیلی، که شاید خوب باشد. شاید هم نه. اما لازم نیست تو بیشتر از آنها، تاوان انجام همه کارها باشی.

نویسنده: الیسون گرین
مترجم: مریم مرادخانی

دیدگاه

شبه دموکراتیک بودن ویروس‌ها

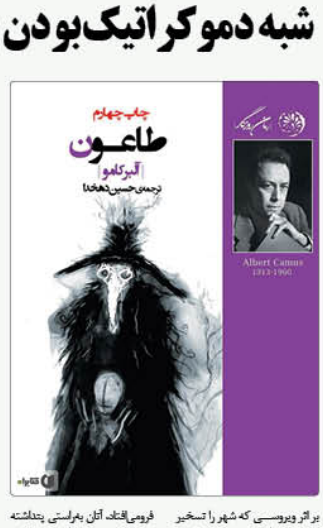

به گزارش پیام آشنا به نقل از گودیل‌بدر، کرونا به ما می‌آموزد که چگونه زیستن را بیاموزیم. مهم نیست که در کجا زندگی می‌کنیم، در شهر یا روستا، در خانه یا در خیابان، در کار یا در خانه، ما با ویروسی روبرو هستیم که ما را به زندگی در شرایط بحرانی وادار می‌کند. ویروسی که شهر را تسخیر کرده تا تمی‌خواهد «تیست» می‌شود، بلکه همزمان با از دست دادن امکانات متنوع «چگونه زیستن» فلسفه وجودی خود را تیز از دست می‌دهند.

به نظر می‌رسد انسان در فلسفهٔ کامو، موجودی تناقض و تغیرقابل پیش‌بینی باشد. کامو در یادداشتی می‌نویسد آدمی موجود عجیبی است. او به‌رغم آنکه می‌داند هر «فرد» او را به مرگ نزدیک می‌کند، اما در همان حال بی‌صبرانه به انتظار فردا می‌ماند تا در فردا بتواند آرزوها و آمال خود را محقق سازد. به نظر کامو او «تنها آفریننده‌ای است که تمی‌پذیرد آن باشد که هست»؛ با این تعبیر به نظر کامو انسان ملتند بلی است که همواره می‌خواهد «بودن» خود را به «شدن» بدل کند. «شدن» در کامو در اشکالی متنوع و مختلف تحقق پیدا می‌کند. دکتر ریوشکلی از شدن است و همین‌طور «مورسو» در «بیگانه» و «سیزیف» از جمله شکل‌هایی از شدن‌اند. «سیزیف» را خدایان محکوم کرده بودند که بدون توقف، تخته‌سنگی را تا ستیغ کوهستان بغلتاند و از آنجا تخته‌سنگ با ستیگنی خود بر اثر ورویسی که شهر را تسخیر کرده تمی‌ایستد و تمی‌شود. «سیزیف» می‌شود، بلکه همزمان با از دست دادن امکانات متنوع «چگونه زیستن» فلسفه وجودی خود را تیز از دست می‌دهند.

به نظر می‌رسد انسان در فلسفهٔ کامو، موجودی تناقض و تغیرقابل پیش‌بینی باشد. کامو در یادداشتی می‌نویسد آدمی موجود عجیبی است. او به‌رغم آنکه می‌داند هر «فرد» او را به مرگ نزدیک می‌کند، اما در همان حال بی‌صبرانه به انتظار فردا می‌ماند تا در فردا بتواند آرزوها و آمال خود را محقق سازد. به نظر کامو او «تنها آفریننده‌ای است که تمی‌پذیرد آن باشد که هست»؛ با این تعبیر به نظر کامو انسان ملتند بلی است که همواره می‌خواهد «بودن» خود را به «شدن» بدل کند. «شدن» در کامو در اشکالی متنوع و مختلف تحقق پیدا می‌کند. دکتر ریوشکلی از شدن است و همین‌طور «مورسو» در «بیگانه» و «سیزیف» از جمله شکل‌هایی از شدن‌اند. «سیزیف» را خدایان محکوم کرده بودند که بدون توقف، تخته‌سنگی را تا ستیغ کوهستان بغلتاند و از آنجا تخته‌سنگ با ستیگنی خود فرومی‌افتاد. آنان برای‌راستی پنداشته بودند که هیچ مجازاتی ترسناک‌تر از تلاش بیهوده و نامیدانه تیست.»؟ کامو در «سیزیف» البته بیهودگی را به تمایش درمی‌آورد اما بیهودگی به‌برخلاف تصور رایج انکار زندگی تیست بلکه خود زندگی است. کامو می‌گوید تنها یک جهان وجود دارد و آن جهانی بیهوده است که در آن زندگی می‌کنیم اما بیهودگی چنان که گفته شد لزوماً نفی زندگی تیست بلکه خود زندگی است. اتفاقا به‌نظر کامو آنچه زندگی را به چیزی جز زندگی بدل می‌کند، محصور کردن زندگی در «محدّ»یی است که به آن تحمیل می‌شود. به نظر کامو سیزیف تلاشگری از خود زندگی است. سیزیف به‌رغم تکرار بیهوده کاری که ممکن است تا ابد انجام دهد آن را می‌پذیرد. آنچه در «سیزیف» اهمیت می‌یابد آن است که بیهودگی هیچ مانع از «زندگی» سیزیف نمی‌شود که بالعکس، زندگی که او آن را قرین بیهودگی می‌داند، باعث سرشاری‌اش می‌شود. او که تخته‌سنگ‌ها را بالا می‌کشد با خود می‌اندیشد که «همه‌چیز نیکوست.» از این پس در نظر او جهان بدون وجود یک ارباب، نه بی‌ثمر خواهد بود و نه پوچ.»؟ کامو از این تیز فراتر می‌رود. بیهودگی کامو را قرین شادکامی و در مجموع یک زندگی به سرانجام‌رسیده و کامیاب تلقی می‌کنند. آخرین کلمه‌های «افسانه سیزیف» تنان از خرسندی کامو دارد: «تلاش در جهت قله‌ها به خودی خود کافی است تا قلب انسان را سیراب نماید. باید سیزیف را شادکام انگاشت.»؟ آنچه در «سیزیف» کامو اهمیت می‌یابد آگاهی سیزیف بر موقعیت خود است. سیزیف با آگاهی از چرایی عذابی که خدایان بر او تحمیل کردند، چگونه بودن و یا به تعبیری که قبلا گفته شد «شدن» خود را انتخاب می‌کند.

به «طاعون» بازگردیم. رمان «طاعون» از جهاتی متفاوت از دیگر نوشته‌های کامو است. اگر در «بیگانه» و «افسانه سیزیف» تقدیر سرنوشت فرد را رقم می‌زند و اگر «مورسو و سیزیف هر یک به جهانی شخصیت‌های متحصربه‌فردی‌اند و در قامت قهرمان ظاهر می‌شوند، در «طاعون» ما با تشخص شخصیت‌های متحصربه‌فرد مواجه تیستیم. فاجعه همگانی، سرنوشت تشخصی را از بین می‌برد. به همین دلیل در «طاعون» فردیت فرد موقعیت خود را از دست می‌دهد. فاجعه به‌مثابه مصیبت همگانی به حسی بدل می‌شود که همه در آن مشترکاند. این موضوع می‌تواند به همبستگی و حسی جمعی در جامعه منتهی شود. طاعون و اکنون ویروس کرونا اگرچه حس مشترکی را در جامعه به وجود می‌آورد و جامعه همچون انسانی از گاتیک تلاش می‌کند تا فاجعه را خنثی کند اما مُسری بودن ویروس و ترس از مرگ، فرد را به همان اندازه محتاط و خودخواه می‌کند. زیرا تجربه مرگ در هر شرایط تجربه‌ای فردی است که هر فرد تنها خودش آن را تجربه می‌کند. اما این مسئله هیچ از ابعاد فاجعه تمی‌کاهد زیرا فاجعه بفقری گسترده است که از «فرد» عبور می‌کند و کل جامعه و موجودیت آن را به چالش می‌کشاند. آنچه در فاجعهٔ همگانی اهمیت می‌یابد مسئولیت فرد، جامعه و دولت به یکدیگر است. کامو در «بیگانه» و همین‌طور در «سیزیف»، مسئولیت به خود و فردیت افتراق‌شده در قالب یک قهرمان را به تمایش درمی‌آورد. در حالی که در «طاعون» به مسئولیت بُعدی جمعی می‌دهد. دکتر ریو تجسمی از مسئولیت تیست به دیگران است.**

در «طاعون» روزنامه‌نگاری به نام «رامبر» که در قرنطینه شهر طاعون‌زده به سر می‌برد می‌خواهد شهر قرنطینه‌شده را ترک کند و تزد همسرش به پاریس برود و خروج از قرنطینه تیاز به گواهی سلامت دارد و دکتر ریو که مسئول این کار است از دادن گواهی به وی خودداری می‌کند و در پاسخ به رامبر می‌گوید: «هزاران نفر مثل تو در این شهر زندگی می‌کنند.» پاسخ دکتر ریو به رامبر، پاسخ به خودخواهی آدمی است که می‌خواهد «متحصربه‌فرد» باشد تا از مزایای شخصی آن بهره‌مند شود. آنچه فاجعه را از یک اتفاق متمایز می‌کند تأثیرات به‌کلی اجتناب‌تاپذیر آن بعد از وقوعش است.» این به عمومی بودن فاجعه و تأثیرات جمعی آن برمی‌گردد. به‌این‌ترتیب فاجعه وجهی دوسویه می‌یابد، از طرفی دموکراتیک می‌شود زیرا آن را به فاجعه‌ای برای همه بدل می‌کند و از طرفی دیگر خودخواهی‌های «فرد» را برای گریز از مرگ تشدید می‌کند تا جامعه را از مدار دموکراتیزه شدن دور کند. این مسئله به فاجعه‌های بزرگ بُعدی تـه دموکراتیک بلکه شبه‌دموکراتیک می‌دهد.

پی‌نوشت‌ها:

* این ایده اگزیستانسیالیستی کامو از جمله ایده‌های مهمی است که هایدگر قبل از او مطرح می‌کند. به نظر هایدگر مرگ صرفاً تمامیت شدن طبیعی تیست بلکه به یک معنای دقیق‌تر «مرگ پایان امکان»ها تیز است.

** با کامو تمی‌توان به کلیتی معین دست یافت و توشه‌هایی او را به ایده‌ای معین فروکاست. ادبیات کامو، مواضع سیاسی و زندگی شخصی و اجتماعی‌اش مؤید این مسئله است. این به تصور او از زندگی برمی‌گردد.

۱. «صیادگر» آلبر کامو، مهستی بحرینی

۲، ۳، ۴. «اسطوره سیزیف» آلبر کامو، محمدعلی شهرکی، به نقل از «طرقتین»، شماره ۲۷-۲۶

نادو شهریوری (صدقی)

پرونده جراید

«کتاب»، قرنطینه مسکو را شکست!

همشهری: سیدحسین طباطبائی- انگار تقدیر روس ها با کتاب رقم خورده است. در حالی که فدراسیون روسیه با موج فراگیر ابتلاء به ویروس کرونا مواجه است و آمار مبتلایان آن در زمره بالاترین موارد ابتلاء جهانی به این ویروس است، «میدان سرخ» مسکو، میزبان ششمین نمایشگاه سالانه خود موسوم به فستیوال «میدان سرخ» بود نمایشگاهی که امسال رنگ و بوی دیگری به خود گرفته بود و بیش از هرچیز ماسک ها در کنار کتاب ها چشم ها را خیره می کردند.

این جشنواره که از روز شنبه ششم ژوئن و همزمان با روز جهانی زبان روسی و بزرگداشت پوشکین، شاعر ملی روس ها، آغاز شد تا دوشنبه هشتم ژوئن ادامه دارد و روزانه پذیرای شمار قابل ملاحظه ای بازدید کننده بوده که خطر کرونای فراگیر در مسکو را به جان خریده و به سرزمین خیال انگیز کتاب، این محبوب همیشگی روس های کتاب خوان، پناه آورده اند.

امسال به اقتضای فراگیری کرونا، مقررات ویژه ای بر جشنواره کتاب میدان سرخ مسکو حاکم بود. از تمام بازدیدکنندگان تست کرونا گرفته می شد، تجمع افراد ممنوع شده و مقررات و ضوابط فاصله اجتماعی به دقت رعایت می شد، همه بازدیدکنندگان ملزم به ثبت نام و مشخصات خود در فرم های مخصوص بودند و استفاده ماسک و دستکش ضوابط جامعه گذاری اجتماعی حد ۶۰۰۰ نفر برای کل بازدیدکنندگان در هر روز نظر گرفته شده بود که ورود علاقمندان در پنج بازه زمانی دوساعته و هر بار به تعداد ۱۲۰۰ نفر سازماندهی شده بود. ورود کودکان زیر ۷ سال و افراد بالای ۶۵ سال به محل برگزاری نمایشگاه ممنوع بود و به منظور رفاه حال علاقمندان کتاب، ۲۵۰ برنامه پیش بینی شده در طی سه روز نمایشگاه کتاب، به صورت مستقیم از سایت نمایشگاه پخش می شد.

بدینسان روس ها اولین اجتماع گروهی خود بعد از کرونا را با «کتاب» آغاز کردند و این در حالی بود که شهردار مسکو تا آخرین لحظه مخالف برگزاری این مراسم بود و سازماندهندگان این نمایشگاه تاکید کردند که این برنامه رویدادی ملی و فدرال است، توانستند از سد ممنوعیت های سفت و سخت شهرداری مسکو عبور کنند.

در حالی که برخی از ناشران مسکو از شرکت در این جشنواره خودداری کرده بودند که گروه انتشاراتی «ازبوکا» مهم ترین آنها بود، بیش از دویست ناشر روس در این رویداد مهم حوزه نشر روسیه شرکت کرده بودند که شماری از معروف ترین و معتبرترین موسسات نشر روسیه از جمله بنگاه معظم نشر «ACT» از جمله آنها بوده که حضور موثری در آن داشته و هدف اصلی خود از شرکت در این نمایشگاه را احترام به کتاب خوان های روس و نشان دادن این که می توان در فضائی امن به عرضه کتاب و محصولات فرهنگی در شرایط پاندمی ویروس کرونا ادامه داد، اعلام می کردند. نمایشگاه کتاب «میدان سرخ» امسال هشت سالن اصلی داشت که عبارت بودند از: مرکز اطلاع رسانی، تاریخ میهنی، کتابخانه، زن - فیکشن، کتاب های درسی و کودکان، ادبیات داستانی و شعر، سن اصلی، رویدادهای آنلاین، مولتی مدیا و واحد خبر که بیشترین فضا همانگونه که در تصویر شماتیک پیداست متعلق به سالن های زن فیکشن، کتاب های کودک و درسی و ادبیات داستانی بود.

در جشنواره کتاب میدان سرخ امسال، همچون سال های پیش و البته نه به وسعت و فراگیری قبل، برنامه های هنری جنبی نیز تدارک دیده شده بود و شماری از مهم ترین تئاترهای مسکو، اجراهای خود را در این چارچوب عرضه کردند.

ولادیمیر گیریگوریف معاون آژانس چاپ و نشر فدراسیون روسیه که برگزار کننده اصلی این نمایشگاه است در دفاع از برگزاری این نمایشگاه و پیشقدم شدن در شکستن قرنطینه روس ها با رویدادی مرتبط با کتاب، به خبرنگار روزنامه راسیسکایا گازتا گفت: «اگر بخواهم دلیل برگزاری این نمایشگاه را در یک جمله ذکر کنم باید بگویم: چون ما، روسیه هستیم، کشوری ادبیات محور و مردمانی که بر اساس آمار جهانی، از جمله کتابخوان ترین ملت های جهان اند و برای چنین ملت و کشوری، چه بهانه و دلیلی بهتر از کتاب تا از قفس قرنطینه اجباری به در آیند و بوی کتاب و کاغذ را از نزدیک استشمام کنند.»

ششمین جشنواره کتاب «میدان سرخ» روسیه، هرچند نسبت به سال های پیش به دلیل اقتضائات خاص محیطی محدودتر از دوره های پیش برگزار شد، ولی بار دیگر نشان داد برای ملتی که فرهنگ، ادبیات و کتاب و کتاب خوانی همچنان از بالاترین اولویت هاست، اولین برنامه و مراسم عمومی پس از چند ماه خانه نشینی و انزوای اجباری، لاجرم در حوزه فرهنگ، ادبیات و کتاب رقم می خورد.

چه بسا با بهره بردن از تجربه روس ها در برگزاری نمایشگاه سالانه کتاب میدان سرخ شان، بتوان راهکارهایی برای سازماندهی نمایشگاه بین المللی کتاب تهران، در شکل و شمایلی متفاوت و متناسب با شرایط متاثر از کرونا یافت و عطش دوستداران کتاب ایران و ناشرانی که چشم امید به این رویداد میمون سالیانه دوخته بوده اند را به نحوی فرونشاند.
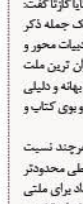
از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل- منتشر شود.